

Charlotte Ellegaard

Emne: VS: Høring over henvendelse om søfarendebegrebet
Vedhæftede filer: 20130614 Bilag 2 17 Resolutioner 2006.doc; Søfarende begrebet - undtagelser.docx; bilag - eksempler.docx; 20130701 Det nye søfarendebegreb.docx

Sent to GoPro: -1

Fra: Jørgen Løje (SFS) [<mailto:JLH@dma.dk>]

Sendt: 3. juli 2013 10:56

Til: Danmarks Rederiforening; Horesta; Foreningen af Småøernes Færgeselskaber ; Sammenslutningen af Små Erhvervsfartøjer ; Søfartens Ledere (mail@soefartens.org); Maskinmestrenes Forening; CO-Søfart; Faglig Fælles Forbund; Sømændenes Forbund; Fag og Arbejde; Offentligt Ansattes Organisationer ; HK/Service; COII; Kommunernes Landsforening

Cc: Jørgen Løje (SFS); Bertil Hohlmann; Birgit Sølling Olsen (SFS); Martin John (SFS); Per Sønderstrup (SFS); Martin John (SFS); Lars G. Nielsen (SFS); Henriette Bytoft Flügge (SFS); Jette Lisbeth Bloch Arrias (SFS); Philippe Bauchy (SFS)

Emne: Høring over henvendelse om søfarendebegrebet

Til
Danmarks Rederiforening
Rederiforeningen af 2010
Bilfærgernes Rederiforening
HORESTA
Foreningen af Småøernes Færgeselskaber
Sammenslutningen af Mindre Erhvervsfartøjer
Søfartens Ledere
Maskinmestrenes Forening
Dansk Metal Maritime Afdeling
FOA-Søfart
Fagligt Fælles Forbund (3F)
Sømændenes Forbund
Fag og Arbejde
Offentligt Ansattes Organisation
HK/Service
CO II
Kommunernes Landsforening

Med fremsendelse af vedlagte notat med bilag skal Søfartsstyrelsen efter reglen i § 1, stk. 2 i lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v. hermed udbede sig organisationens bemærkninger til spørgsmålet om, hvorvidt de anførte personkategorier helt eller delvis bør henføres til søfarendebegrebet, således som det følger af lovens § 1, stk. 1.

Svar bedes indsendt til Søfartsstyrelsen senest den 24. juli 2013. Styrelsen vil derefter foretage en vurdering af de modtagne bemærkninger. og tage stilling til den fremadrettede løsning, der forventes at være på plads inden den 20. august 2013. Såfremt de modtagne høringssvar fører til behov herfor, vil Styrelsen indkalde til møde om sagen den 5. august 2013, kl. 11-12.

Med venlig hilsen

Jørgen Løje (SFS)

Fuldmægtig

Søfartsstyrelsen
Søfartspolitik, Jura og Søfarts sociale forhold
(SJS)
Dir. tlf.: 91 37 61 39

Resolutioner vedtaget på konferencen

I

Resolution vedrørende fremme af Den internationale konvention om søfarendes arbejdsforhold af 2006

Den Internationale Arbejdsorganisations Generalkonference,

der har vedtaget den internationale konvention om søfarendes arbejdsforhold, 2006,

der noterer sig, at konventionens succes afhænger af, at den opnår bred ratifikation, og at dens krav implementeres effektivt,

der er opmærksom på, at organisationens kernemandat er at fremme menneskeværdige arbejds- og levevilkår,

der bekræfter resolutionen vedrørende teknisk samarbejde med henblik på at styrke de nationale administrationer, der er ansvarlige for at inspicere de arbejdsforhold til søs, der er vedtaget af ILO's forberedende tekniske søfartskonference (Genève, den 13.-24. september 2004),

opfordrer Det Internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd til at anmode generaldirektøren om i forbindelse med allokeringen af ressourcer at sørge for høj prioritering af udførelsen af det udestående tresidige arbejde, der er nødvendigt for effektiv implementering af konventionen,

og opfordrer desuden styrelsesrådet til at anmode generaldirektøren om i forbindelse med allokeringen af ressourcer til organisationens tekniske samarbejdsprogram at prioritere fremme af ratificeringen af konventionen højt samt hjælpe lande, der anmoder om assistance, med implementeringen inden for områder såsom:

- teknisk assistance til medlemmer, herunder opbygning af kapacitet for nationale administrationer og udarbejdelse af national lovgivning, der opfylder konventionens krav,
- udvikling af undervisningsmateriale til inspektører og andre medarbejdere,
- uddannelse af inspektører,
- udvikling af fremmende materiale og støtteværktøjer for konventionen, og
- nationale og regionale seminarer samt workshops vedrørende konventionen.

II

Resolution vedrørende fremme af kvindelige søfarendes muligheder

Den Internationale Arbejdsorganisations Generalkonference,

der har vedtaget den internationale konvention om søfarendes arbejdsforhold, 2006,

der bringer resolutionen vedrørende kvindelige søfarende, der er vedtaget på det 29. møde i Den Fælles Søfartskommission i erindring,

der gør opmærksom på resultatet af Det Internationale Arbejdsbureaus rapport *Kvindelige søfarende: global ansættelsespolitik og -praksis*,

der er bevidst om organisationens mandat til at fremme lige muligheder for kvinder og mænd,

opfordrer Det Internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd til at anmode generaldirektøren om i forbindelse med anvendelsen af ressourcer at give undersøgelse af foranstaltninger, der yderligere kan fremme kvindelige søfarendes karrieremuligheder og passende arbejds- og levevilkår, høj prioritet.

III

Resolution vedrørende den fælles IMO/ILO ad hoc-ekspertarbejdsgruppe vedrørende ansvar og kompensation ved krav i forbindelse med død, personskade og tilbageladte søfarende

Den Internationale Arbejdsorganisations Generalkonference,

der har vedtaget den internationale konvention om søfarendes arbejdsforhold, 2006,

der har noteret sig og priser det arbejde, der er udført af den fælles IMO/ILO ad hoc-arbejdsgruppe, der har mulighed for i betydelig grad at bidrage til at sikre menneskeværdigt arbejde for søfarende,

der også har noteret sig, at den fælles IMO/ILO ad hoc-arbejdsgruppe har konstateret, at det internationale juridiske system, der behandler dette spørgsmål, er mangelfuldt med hensyn til dette område,

der tager i betragtning, at konventionens tekst ikke behandler mange af de bestemmelser, der er anført i vejledning vedrørende skibsrederes kontraktmæssige ansvar i tilfælde af søfarendes død eller tilskadekomst og vejledning vedrørende økonomisk sikkerhedsstillelse når søfarende tilbagelades i udlandet, der er vedtaget både af Den Internationale Maritime Organisation (IMO)'s forsamling og styrelsesrådet for Det Internationale Arbejdsbureau,

der mener, at den fælles ad hoc-arbejdsgruppe bør fortsætte arbejdet,

anbefaler begge organisationer, at fremgangsmåden vil være, at den fælles ad hoc-arbejdsgruppe udvikler en standard med tilhørende retningslinjer, der på et senere tidspunkt vil kunne inkluderes i den internationale konvention om søfarendes arbejdsforhold eller et andet eksisterende dokument.

IV

Resolution vedrørende udarbejdelse af retningslinjer for havnestatskontrol

Den Internationale Arbejdsorganisations Generalkonference,

der har vedtaget den internationale konvention om søfarendes arbejdsforhold, 2006,

der tager i betragtning, at denne konvention har til formål at etablere en ny søjle i den internationale lovgivning for skibsfarten,

der er opmærksom på, at organisationens kernemandat er at fremme menneskeværdige arbejds- og levevilkår,

der er opmærksom på stk. 4 og 7 i artikel V og forskrift 5.2.1, norm A5.2.1, vejledning B5.2.1 i ovenstående konvention, der fastlægger havnestatskontrol og -ansvar i henhold til udtrykket ”ikke mere favorabel behandling”,

der bemærker, at konventionens succes bl.a. vil være afhængig af ensartet og harmoniseret implementering af havnestatsansvaret i overensstemmelse med konventionens relevante bestemmelser,

der tager i betragtning, at det på grund af skibsfartens globale karakter er vigtigt for havnestatskontrollens embedsmænd at modtage korrekte retningslinjer til udførelse af deres pligter,

og som anerkender det arbejde, der er udført af IMO inden for dette område, og den betydning, som det internationale samfund tillægger samarbejdet mellem internationale institutioner,

opfordrer Det Internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd til at anmode generaldirektøren om at indkalde et tresidigt ekspertmøde til udvikling af passende retningslinjer for havnestatskontrollens embedsmænd og anmoder om, at bureauet anvender IMO's tekniske ekspertise inden for dette område.

V

Resolution vedrørende udarbejdelse af internationale standarder vedrørende helbredsmæssig egnethed for besætningsmedlemmer og andre søfarende

Den Internationale Arbejdsorganisations Generalkonference,

der har vedtaget den internationale konvention om søfarendes arbejdsforhold, 2006,

der tager i betragtning, at denne konvention har til formål at etablere en ny søjle i den internationale lovgivning for skibsfarten,

der er opmærksom på, at resolution 9 i den internationale konvention om uddannelse af søfarende, om sønæring og om vagthold (STCW-konventionen) af 1978 med senere ændringer i 1995 opfordrer Den Internationale Maritime Organisation til i samarbejde med Den Internationale Arbejdsorganisation og Verdenssundhedsorganisationen at udarbejde internationale standarder for helbredsmæssig egnethed for søfarende,

der endvidere gør opmærksom på de eksisterende ILO/WHO vejledninger om helbredsundersøgelser af søfarende (ILO/WHO/D.2/1997),

der anerkender vigtigheden af, at søfarende helbredsmæssigt er i egnede, således at de ikke bringer deres eget helbred og sikkerhed eller andres helbred og sikkerhed i fare,

og som tillige anerkender vigtigheden af letforståelige standarder for helbredsmæssig egnethed for søfarende, der kan implementeres globalt til sikring af sikker, miljøvenlig og effektiv skibsfart,

opfordrer Det Internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd til at anmode generaldirektøren om i samarbejde med Den Internationale Maritime Organisation og Verdenssundhedsorganisationen at overveje, hvorvidt det er nødvendigt at gennemgå de eksisterende ILO/WHO vejledninger vedrørende helbredsundersøgelser af søfarende (ILO/WHO/D.2/1997), idet det overvejes, hvorvidt andre standarder er passende for søfarende i henhold til de pligter, de skal udføre om bord, og rapportere deres anbefalinger til organisationen for evt. yderligere overvejelse og handling.

VI

Resolution vedrørende fremme af konventionen om søfarendes identitetsdokumenter (revideret), 2003 (nr. 185)

Den Internationale Arbejdsorganisations Generalkonference,

der har vedtaget den internationale konvention om søfarendes arbejdsforhold, 2006,

der også har vedtaget konventionen om søfarendes identifikationsdokumenter (revideret), 2003 (nr. 185) på den 91. Internationale Arbejdskonference,

der er opmærksom på, at den 91. Internationale Arbejdskonference har vedtaget en resolution vedrørende menneskeværdigt arbejde for søfarende, der f.eks. bemærker, at adgang til landfaciliteter, landlov og lettelse af gennemrejse er afgørende elementer for de søfarendes generelle velbefindende og dermed for realiseringen af menneskeværdigt arbejde for søfarende,

der er opmærksom på, at organisationens kernemandat er at fremme menneskeværdige arbejds- og levevilkår,

der noterer sig de fortsatte vanskeligheder, som søfarende oplever i visse lande, når de forsøger at anvende deres landlov,

opfordrer indtrængende Det Internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd til at anmode generaldirektøren om at kontakte alle medlemsstater og minde dem om vigtigheden af hurtig ratificering og implementering af ILO-konvention nr. 185 og opfordre medlemslandene til at fremme menneskeværdigt arbejde for søfarende og i den forbindelse tillade søfarende at benytte deres landlov i de pågældende lande,

og opfordrer styrelsesrådet til fortsat at holde sig informeret om dette spørgsmål.

VII

Resolution vedrørende oplysninger om erhvervsmæssige grupper

Den Internationale Arbejdsorganisations Generalkonference,

der har vedtaget den internationale konvention om søfarendes arbejdsforhold, 2006,

der har noteret sig, at mange af de søfartsdokumenter, der er sammenskrevet i den internationale konvention om søfarendes arbejdsforhold, indeholder forskellige definitioner af udtrykket "søfarende",

der er af den opfattelse, at der er et behov for klarhed vedrørende definitionen i konventionen,

der anerkender, at der kan opstå situationer, hvor et medlem kan være i tvivl om, hvorvidt visse personkategorier, der i perioder påtager sig arbejde om bord på et skib, skal betragtes som søfarende i henhold til konventionen,

der endvidere anerkender, at der er behov for afklaring af dette spørgsmål med henblik på at opnå ensartet anvendelse af de rettigheder og pligter, der er fastlagt i konventionen,

det bemærker, at artikel II, stk. 1, litra f, i konventionen fastslår, at:

"søfarende betyder en person, der, uanset i hvilken egenskab, er ansat eller beskæftiget eller arbejder om bord på et skib, for hvilket denne konvention er gældende",

der endvidere bemærker, at artikel II, stk. 3, fastslår, at:

"I tilfælde af tvivl om, hvorvidt en personkategori skal betragtes som søfarende i denne konvention, skal spørgsmålet afgøres af den kompetente myndighed i hver medlemsstat efter høring af de organisationer for skibsredere og søfarende, der beskæftiger sig med dette spørgsmål",

beslutter, at Den Internationale Arbejdsorganisation skal forsøge at sikre ensartet implementering af konventionen, og opfordrer medlemslandene til at fastholde hensigten i artikel II, stk. 1, litra f, ved anvendelse af bilag 1.

Bilag

Den internationale konvention om søfarendes arbejdsforhold af 2006

Oplysninger om erhvervsmæssige grupper

Generelt

Konventionen anerkender i artikel II, stk. 3, at der kan være tvivl om, hvorvidt en bestemt personkategori eller -kategorier, som måtte udføre arbejde om bord på et skib, der dækkes af konventionen, skal betragtes som søfarende med henblik på konventionen.

den internationale arbejdskonference har derfor vedtaget dette bilag med henblik på at hjælpe administrationerne med at løse evt. problemer, der måtte opstå.

Der er personer, som hovedsagelig arbejder på land, men som af og til i en kortere periode arbejder på et skib. Disse er ikke nødvendigvis søfarende. Der er personer, som regelmæssigt tilbringer en kort periode på et skib. Disse kan være søfarende. I begge tilfælde drejer deres arbejde sig måske og måske ikke direkte om skibets rutinemæssige aktiviteter.

Personer, der måske ikke betegnes som søfarende, omfatter havnelodser og havnearbejdere samt visse specialmedarbejdere såsom gæsteunderholdere, skibsinspektører, driftsinspektører og reparatører.

Personer, der regelmæssigt tilbringer mere end korte perioder om bord, selv hvor de udfører opgaver, der ikke normalt anses for maritime opgaver, kan uanset deres stilling om bord alligevel betragtes som søfarende med henblik på denne konvention. Reparations- og vedligeholdelseshold og specielle skibsmedarbejdere, der er engageret til at arbejde til søs på bestemte skibe, kan f.eks. meget vel anses for at være søfarende og være berettiget til at være dækket af de rettigheder og forpligtelser, der er fastlagt i denne konvention.

Konventionen giver søfarende vigtige rettigheder og fordele, der dækker deres arbejds- og levevilkår, som de måske ikke altid har til rådighed i deres hjemland. Ved løsning af tvivlsspørgsmål med hensyn til om bestemte personer er søfarende, bør der derfor også tages hensyn til det omfang, hvori deres nationale juridiske og sociale system giver beskyttelse af deres arbejdsstandarder i sammenligning med det, der er fastlagt i henhold til konventionen.

Kategorier

En administration kan være i tvivl med hensyn til at give en bestemt personkategori, der arbejder om bord, betegnelsen søfarende i henhold til artikel II, stk. 1, litra f, fordi:

- (i) arten af deres arbejde ikke er en del af skibets rutineaktiviteter (f.eks. videnskabsfolk, forskere, dykkere, offshore specialteknikere etc.),
- (ii) de pågældende, selv om de er uddannet og kvalificerede inden for maritime færdigheder, udfører vigtige specialfunktioner, der ikke er en del af skibets rutineaktiviteter (f.eks. havnelodser, inspektører og driftsinspektører),
- (iii) det arbejde, de udfører er periodisk og kortvarigt, og deres hovedarbejdsplads er i land (f.eks. gæsteunderholdere, reparatører, skibsinspektører og havnearbejdere).

En person eller personkategori bør ikke automatisk ekskluderes fra definitionen søfarende, blot fordi de falder inden for en eller flere af de ovenfor anførte kategorier. Disse kategorier er udelukkende en illustration af situationer, hvor der kunne opstå tvivl.

Specielle faktorer i forbindelse med situationen kan medføre, at administrationen fastlægger, hvornår en person er eller ikke er søfarende.

Kriterier

Følgende forhold bør tages i betragtning i forbindelse med overvejelser af, hvordan man løser sådanne tvivlsspørgsmål:

- (i) varigheden af de pågældendes ophold om bord,
- (ii) hyppigheden af de arbejdsperioder, der tilbringes om bord,
- (iii) hvor den pågældendes hovedarbejdsplads befinder sig,
- (iv) formålet med den pågældendes arbejde om bord,
- (v) den beskyttelse, der normalt ville gælde for de pågældende med hensyn til deres arbejdsmæssige og sociale forhold for at sikre, at de er sammenlignelige med det, der gælder i henhold til konventionen.

VIII

Resolution vedrørende søfarendes velfærd

Den Internationale Arbejdsorganisations Generalkonference,

der har vedtaget den internationale konvention om søfarendes arbejdsforhold, 2006,

der tager hensyn til resolutionen vedrørende søfareres velfærd, der er vedtaget på det 29. møde i Den Fælles Søfartskommission,

der er opmærksom på, at organisationens kernemandat er at fremme menneskeværdige arbejds- og levevilkår, og at de søfarendes velfærdsfaciliteter er vigtige i denne forbindelse,

der tager i betragtning, at på grund af skibsfartens globale karakter har de søfarende behov for særlig beskyttelse, og at forsyningen med og adgangen til velfærdsfaciliteter for søfarende er vigtig i denne forbindelse,

der tager hensyn til, at søfarende som følge af de strukturelle ændringer inden for branchen har færre muligheder for at gå i land, og at der derfor er et større behov end nogen sinde for velfærdsfaciliteterne og -ydelserne for søfarende,

der anerkender, at de frivillige organisationer og deres ekspertise spiller en afgørende rolle i forbindelse med leveringen af velfærdsfaciliteter,

der endvidere bemærker, at det nye sikkerhedsregime og nægtelsen af landlov betyder, at de søfarende måske ikke er i stand til at drage fordel af velfærdsfaciliteter, der er til rådighed for dem i havnene,

der tillige bemærker, at prisen for havnefaciliteterne i visse lande er meget høj eller omfattet af urimelige procedurer med henblik på, at de søfarende skal forlade skibet og benytte de velfærdsfaciliteter, der er for dem i havnene,

der også erkender, at mange regeringer er helt afhængige af frivillige eller velgørende organisationer og i mange tilfælde overdrager deres forpligtelser til regionale/lokale regeringsmyndigheder for at opretholde sådanne velfærdsfaciliteter og -ydelser for søfarende,

anmoder Det Internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd om at opfordre generaldirektøren til at tage alle de nødvendige skridt til kraftigt at opfordre medlemsstaterne til at sikre, at søfarende på skibe i deres havne er i stand til at få adgang til velfærdsfaciliteter for søfarende,

og anmoder også om, at generaldirektøren foreslår, at styrelsesrådet indkalder til et tresidigt ekspertmøde for at undersøge leveringen af og vanskelighederne ved at sikre adgang til velfærdsfaciliteter for søfarende.

IX

Resolution vedrørende opretholdelse af Den Fælles Søfartskommission

Den Internationale Arbejdsorganisations Generalkonference,

der har vedtaget den internationale konvention om søfarendes arbejdsforhold, 2006,

der er opmærksom på Den Fælles Søfartskommissions lange historie og det vigtige bidrag, denne har ydet ved behandlingen af nøglespørgsmål inden for skibsfarten, som har sikret, at ILO's aktiviteter forbliver relevante i forhold til skibsfartens virkelighed,

der også er opmærksom på, at Den Fælles Søfartskommissions vigtige bidrag blev anerkendt af Det Internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd på det 280. møde, hvor det blev aftalt, at der skulle oprettes et underudvalg i Den Fælles Søfartskommission vedrørende lønninger for søfarende, som skal mødes hvert andet år uden budgetmæssige implikationer for bureauet med henblik på at gennemgå ILO's mindsteløn for befarende matroser,

der anerkender den unikke rolle, som Den Fælles Søfartskommission har spillet i forbindelse med fremme af den sociale dialog inden for skibsfarten, og at social dialog er en af de fire søjler inden for menneskeværdigt arbejde,

der endvidere anerkender, at vedtagelsen af den internationale konvention om søfarendes arbejdsforhold er af stor betydning med hensyn til regulering af arbejdsstandarderne for søfarende, og at der i fremtiden også vil være behov for, at ILO behandler andre aspekter af menneskeværdigt arbejde inden for skibsfarten,

der tager i betragtning, at de søfarende på grund af skibsfartens globale karakter har behov for særlig beskyttelse, og at Den Fælles Søfartskommission spiller en vigtig rolle i denne forbindelse,

anmoder Det Internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd om at sikre, at dette vigtige organ får tilstrækkelige midler og ressourcer,

og opfordrer generaldirektøren til at sikre, at der gives tilstrækkelige ressourcer til aktiviteter i relation til søfartssektoren inden for Den Internationale Arbejdsorganisation, således at ILO i fremtiden fortsat kan være relevant for sektoren.

X

Resolution vedrørende håndtering af det menneskelige element gennem internationalt samarbejde mellem De Forenede Nationers specialiserede organer

Den Internationale Arbejdsorganisations Generalkonference,

der har vedtaget den internationale konvention om søfarendes arbejdsforhold, 2006,

der er opmærksom på vigtigheden af spørgsmål i relation til det menneskelige element inden for skibsfarten,

der er opmærksom på, at organisationens kernemandat er at fremme menneskeværdige arbejds- og levevilkår,

der er opmærksom på resolutionen vedrørende dette spørgsmål, der er vedtaget på det 29. møde i Den Fælles Søfartskommission,

der er opmærksom på samarbejdsaftalen mellem Det Internationale Arbejdsbureau og Den Internationale Maritime Organisation, og hvor godt dette har fungeret gennem tiden og de fordelagtige resultater, der skyldes etableringen af fællesorganer,

der tager i betragtning, at det menneskelige element har flere facetter og kun kan behandles på en holistisk måde, og at en sådan bestræbelse vil falde inden for Det Internationale Arbejdsbureau og Den Internationale Maritime Organisations kernekompetencer,

opfordrer Det Internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd til at anmode generaldirektøren om i forbindelse med anvendelsen af ressourcer at give passende prioritering til brugen af ressourcer til fremme af det menneskelige elements rolle inden for skibsfarten og at samarbejde med Den Internationale Maritime Organisation om oprettelse af en fælles arbejdsgruppe inden for IMO/ILO vedrørende det menneskelige element.

XI

Resolution vedrørende rekruttering og fastholdelse af søfarende

Den Internationale Arbejdsorganisations Generalkonference,

der har vedtaget den internationale konvention om søfarendes arbejdsforhold, 2006,

der er klar over, at organisationens kernemandat er at fremme menneskeværdigt arbejde,

der er klar over, at skibsfarten er motoren bag den globale økonomi og fragter ca. 90% af verdens handel udtrykt i tonnage, og at skibsfarten og den gnidningsløse transport af varer er afgørende for verdenshandelen, hvilket kræver, at der er et tilstrækkeligt antal søfarende med passende kvalifikationer til rådighed,

og som desuden er klar over, at skibe skal bemannes med passende uddannede søfarende, da de har en afgørende betydning i forbindelse med opnåelsen af tryk, sikker og effektiv skibsfart på rene have, og at det er afgørende for denne strategiske sektors bæredygtige drift, at den fortsat kan tiltrække et tilstrækkeligt antal nye folk af høj kvalitet,

der er opmærksom på, at der forudsiges mangel på søfarende med egnede kvalifikationer, at mange vigtige landbaserede skibsfartsstillinger kræver uddannede søfarende, og at besættelsen af nogle af disse stillinger med søfarende med egnede kvalifikationer er afgørende for søfartens overordnede sikkerhed,

der også er opmærksom på, at traditionelle søfartsnationer gennemgår en industriel ændringsproces og har mistet betydelige dele af deres søfartsmæssige færdighedsgrundlag,

der endvidere er opmærksom på, at der er behov for ordentlige karrieremuligheder for officerer og tilsvarende tjenestegrader,

der mener, at samtidig med at der er behov for at forbedre skibsfartens image, er der også behov for at forbedre ansættelses- og arbejdsforholdene samt mulighederne for mange søfarende,

der desuden mener at spørgsmål såsom adgang til landlov og beskyttelse mod angreb fra pirater og bevæbnede røvere skal behandles,

der endvidere er af den opfattelse, at alle flagstater bør opfordre skibsredere, der fører de pågældende landes flag, til at sørge for uddannelsespladser til nye søfarende og kadetter,

anerkender, at rekrutteringen og fastholdelsen af søfarende på et globalt arbejdsmarked er et kompliceret spørgsmål, der involverer en social, politisk og økonomisk dimension, og hvor dette er relevant, levering af egnede politikker både fra regering og branche,

og mener, at Det Internationale Arbejdsbureau er i en god position til at påtage sig arbejde inden for dette område og opfordrer generaldirektøren til at anmode styrelsesrådet om at indkalde til et tresidigt ekspertmøde med henblik på at undersøge spørgsmålene og fremkomme med en række egnede politiske forslag.

XII

Resolution vedrørende sørøveri og væbnet røveris indvirkning på branchen

Den Internationale Arbejdsorganisations Generalkonference,

der har vedtaget den internationale konvention om søfarendes arbejdsforhold, 2006,

der er opmærksom på, at organisationens kernemandat er at fremme menneskeværdige arbejds- og levevilkår,

der er opmærksom på den fortsatte forekomst af sørøveri og væbnet røveri i mange dele af verden samt den stigende vold mod søfarende, der hænger sammen med sådanne angreb og tendensen til at tage søfarende som gidsler med henblik på betaling af en løsesum,

der også er opmærksom på den virkning, som dette har på søfarende, og at det er aftalt, at søfarende i betragtning af skibsfartssektorens globale karakter har behov for særlig beskyttelse, og som er opmærksom på det arbejde, som Den Internationale Arbejdsorganisation har udført inden for dette område,

der også er klar over den bekymring, som FN's generalforsamling i de senere år har givet udtryk for i forskellige resolutioner vedrørende søretten i forbindelse med det fortsatte problem med transnational, organiseret kriminalitet og trusler mod sikkerheden til søs, herunder sørøveri, væbnet røveri til søs samt smugling, og som er opmærksom på det beklagelige tab af liv, kvæstelse af søfarende og den negative indvirkning på international handel som følge af disse aktiviteter,

opfordrer Det Internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd til at anmode generaldirektøren om at arbejde tæt sammen med Den Internationale Maritime Organisation og De Forenede Nationer om at opfordre alle medlemslande til at sikre, at der indføres tilstrækkelige tiltag til at forhindre sådanne angreb, og sikre de søfarendes sikkerhed i de pågældende landes farvande og langs deres kystlinje,

og opfordrer styrelsesrådet til fortsat at holde sig informeret om dette spørgsmål.

XIII

Resolution vedrørende udarbejdelse af retningslinjer for flagstatsinspektion

Den Internationale Arbejdsorganisations Generalkonference,

der har vedtaget den internationale konvention om søfarendes arbejdsforhold, 2006,

der tager i betragtning, at denne konvention har til formål at etablere en ny søjle i den internationale lovgivning for skibsfarten,

der er opmærksom på stk. 1 og 2 i artikel V og forskrift 5.2.1, norm A5.2.1, vejledning B5,1.1 i ovenstående konvention, der fastlægger flagstatsansvar, inspektion og certificering af arbejdsforholdene til søs,

der er opmærksom på, at konventionens succes bl.a. vil afhænge af ensartet og harmoniseret implementering af flagstatsansvar i overensstemmelse med konventionens relevante bestemmelser i betragtning af,

der er opmærksom på, at det på grund af skibsfartens globale karakter er vigtigt for flagstatsinspektører at modtage korrekte retningslinjer for udførelse af deres pligter,

opfordrer Det Internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd om at anmode generaldirektøren om gennem tresidige ekspertmøder at give passende prioritering til udarbejdelse af egnede retningslinjer for flagstatsinspektion.

XIV

Resolution vedrørende erhvervmæssig sikkerhed og sundhed

Den Internationale Arbejdsorganisations Generalkonference,

der har vedtaget den internationale konvention om søfarendes arbejdsforhold, 2006,

der er opmærksom på, at organisationens kernemandat er at fremme menneskeværdige arbejds- og levevilkår og en global strategi for erhvervmæssig sikkerhed og sundhed,

der anerkender, at søfarendes erhvervmæssige sikkerhed og sundhed og den risiko, de står over for om bord på skibe, hænger uløseligt sammen med effektiv implementering af den internationale kode for sikker skibsdrift (ISM-koden) fra Den Internationale Maritime Organisation, hvis mål er at sørge for sikker ledelse af skibe,

der er opmærksom på vigtigheden af en sikkerhedskultur om bord på skibe, der behandles i bestemmelserne i ILO's regelsæt til forhindring af ulykker om bord på skibe til søs og i havn,

der understreger behovet for at fremme etableringen af skibsbårne sikkerhedskomiteer og udpege sikkerhedsrepræsentanter for besætningen,

opfordrer Det Internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd til at allokere ressourcer til fremme af opmærksomheden på bestemmelserne vedrørende sundhed, sikkerhed og forebyggelse af ulykker i hovedområde 4 i den internationale konvention om søfarendes arbejdsforhold,

og anmoder generaldirektøren om at opfordre styrelsesrådet til at indkalde en tresidig ekspertarbejdsgruppe vedrørende søfarendes erhvervmæssige sikkerhed og sundhed til overvejelse af, hvordan dette arbejde bedst kan udføres.

XV

Resolution vedrørende eftersøgnings og redningsmuligheder

Den Internationale Arbejdsorganisations Generalkonference,

der har vedtaget den internationale konvention om søfarendes arbejdsforhold, 2006,

der anerkender behovet for omfattende dækning af en prompte og effektiv eftersøgnings- og redningstjeneste til hjælp for nødstedte søfarende,

der endvidere anerkender det problem, som regeringer i udviklingslandene står over for ved opfyldelsen af kravene i konvention om maritim eftersøgning og redning af 1979 fra Den Internationale Maritime Organisation (IMO) og behovet for, at regeringerne i de udviklede lande bidrager til IMO's eftersøgnings- og redningsfond,

opfordrer regeringerne til at hjælpe udviklingslandene ved at dele deres teknologi, ekspertise og ressourcer med dem for at lette tilstrækkelig uddannelse både i land og om bord på skibe og for at udvikle den infrastruktur, der er nødvendig for hurtig og effektiv reaktion på ulykker til søs,

og opfordrer Det Internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd til at anmode bureauet om at arbejde tæt sammen med IMO for at minimere fareelementer i forbindelse med søfarendes erhvervs-mæssige sundhed ved at fremme konventionen om maritim eftersøgning og redning.

XVI

Resolution vedrørende social sikkerhed

Den Internationale Arbejdsorganisations Generalkonference,

der har vedtaget den internationale konvention om søfarendes arbejdsforhold, 2006,

der er opmærksom på Philadelphiadeklarationen af 1944 vedrørende Den Internationale Arbejdsorganisations mål og hensigt, der inkluderer udvidelse af sociale sikkerhedstiltag for at sørge for en basal indtægt til alle, der har behov for en sådan beskyttelse, samt omfattende lægehjælp,

der er opmærksom på, at organisationens kernemandat er at fremme menneskeværdige arbejds- og levevilkår, og at social beskyttelse er en af de fire søjler på ILO's dagsorden for menneskeværdigt arbejde,

der også er opmærksom på, at bestemmelsen om social beskyttelse og de øvrige søjler for menneskeværdigt arbejde gensidigt styrker hinanden ved at behandle nedsættelse af fattigdom, som er et af hovedmålene i milleniumsudviklingsmålene,

der er opmærksom på det betydelige arbejde, der udføres af organisationen for at udvide dækningen og effektiviteten af den sociale beskyttelse for alle,

der er opmærksom på, at den internationale konvention om søfarendes arbejdsforhold af 2006 kræver, at medlemslandene forsyner søfarende med socialsikkerhedsbeskyttelse, der ikke er dårligere end den, der gælder for folk, der arbejder i land i det pågældende land,

der gør opmærksom på, at konventionen om social sikkerhed (minimumsstandarder) af 1952 (nr. 102) fastlægger rammen for organisationens fremme af social beskyttelse,

der mener, at selv om artikel 77 i ILO's konvention nr. 102 udtrykkeligt udelukker søfarende og havfiskere fra konventionens anvendelsesområde, bør ILO ikke udelukke disse sektorer fra organisationens igangværende arbejde for at sikre effektiv social beskyttelse for alle,

der også mener, at søfarende i betragtning af skibsfartens globale karakter har behov for særlig beskyttelse,

opfordrer generaldirektøren for Det Internationale Arbejdsbureau til at fremme tilvejebringelse af effektiv social beskyttelse og social sikkerhed for søfarende,

foreslår, at dette arbejde kan lettes ved en opgørelse over bestemmelser om social beskyttelse og social sikkerhed for søfarende,

opfordrer endvidere generaldirektøren til at foreslå styrelsesrådet, at et sådant dokument udarbejdes af bureauet og drøftes på et fremtidigt tresidigt ekspertmøde.

XVII

Resolution vedrørende den praktiske implementering af spørgsmålet om certifikater ved ikrafttrædelse

Den Internationale Arbejdsorganisations Generalkonference,

der har vedtaget den internationale konvention om søfarendes arbejdsforhold, 2006,

der gør opmærksom på artikel VIII, stk. 3, vedrørende ikrafttrædelse 12 måneder efter den dato, hvor det krævede antal ratificeringer er registreret,

der er opmærksom på, at flagstater og anerkendte organisationer ikke vil være i stand til at rekruttere, uddanne og have et tilstrækkeligt antal inspektører på plads, før der er rimelig sikkerhed med hensyn til den sandsynlige ikrafttrædelsesdato,

der bemærker, at selv når et tilstrækkeligt antal inspektører er på plads til at sikre et kontinuert inspektions- og håndhævnelsesniveau, vil det ikke være muligt at gennemse, inspicere og certificere alle de skibe (muligvis 40.000 skibe), der skal have et maritimt arbejds-certifikat og erklæring om maritim arbejdsoverensstemmelse inden for de 12 måneder før ikrafttrædelsen,

der også bemærker, at såfremt denne certificeringsbestræbelse trods alt giver resultat, vil disse inspektører stort set være ubeskæftigede indtil det næste højdepunkt af inspektioner to år efter ikrafttrædelsen,

der anerkender de praktiske vanskeligheder ved at tilvejebringe et maritimt arbejds-certifikat og en erklæring om maritim arbejdsoverensstemmelse for alle skibe umiddelbart efter ikrafttrædelsen,

anmoder regeringerne om at udarbejde planer, der vil sikre gradvis indførelse af certificeringskravene begyndende med bulkcarriers og passagerskibe senest 12 måneder efter den dato, hvor der er registreret ratificering fra mindst 30 medlemmer med en samlet andel af verdens bruttotonnage for skibe på mindst 33%,

anmoder yderligere om, at medlemmerne (både flag- og havnestater) i en periode på 1 år efter konventionens indledende ikrafttrædelse seriøst overvejer at tillade, at skibene fortsat kan operere uden det certifikat og den erklæring, der henvises til, forudsat at deres inspektører ikke har bevis på, at skibene ikke overholder konventionens krav.

NOTAT

1. juli 2013

Vores reference:

Sag 2013010356

Arkivkode 128002

Søfartspolitik, Jura

og Søfartssociale

forhold (SJS)

/jlh

Henvendelse om forståelsen af begrebet søfarende

1. Indledning

De 3 rederiforeninger (Danmarks Rederiforening, Rederiforeningen af 2010 og Bilfærgernes Rederiforening) har med en fælles e-mail af 4. juni 2013 givet udtryk for, at visse kategorier af personer, der arbejder på danske skibe, bør undtages eller kan undtages fra det søfarendebegreb, der indføres den 20. august 2013, når FN's Internationale Arbejdsorganisations konvention om søfarendes arbejdsforhold (MLC) træder i kraft. Der vedlægges kopi af henvendelsen i form af et notat med tilhørende bilag.

Det foreslås i henvendelsen, at følgende personkategorier ikke skal henregnes til søfarendebegrebet:

- Medsejlende håndværkere og salgskonsulenter på passagerskibe/færger på korte overfarter.
- Medsejlende håndværkere, der ikke sædvanligvis arbejder/udfører deres arbejde fra et skib.
- Forskellige typer af specialister, hvis tilstedeværelse er bestemt af eller foreskrevet af kunden, eller som skyldes betjening af specialudstyr eller udførelsen af en særlig arbejdsopgave, som skibet alene agerer platform for, når de arbejder på Offshore Support og Wind Energy Support Vessels (OSV og OWESV).
- Bevæbnede vagter uanset skibstype.
- Rederiinspektører.
- Eksterne inspektører.
- Værksted- og bachelorpraktikanter på SU.

Det anføres i henvendelsen, at kendetegnende for de 3 førstnævnte personkategorier er:

SØFARTSSTYRELSEN

Carl Jacobsens Vej 31

2500 Valby

Tlf. 91 37 60 00

Fax 91 37 60 01

CVR-nr. 29 83 16 10

EAN-nr. 5798000023000

sfs@dma.dk

www.sofartsstyrelsen.dk

ERHVERVS- OG VÆKSTMINISTERIET

- at de er ansat af en anden arbejdsgiver end rederen
- at rederiet normalt ikke er bekendt med de vilkår, der gælder for ansættelsesforholdet
- at rederen ikke selv har ansat eller beskæftiger tilsvarende stillingskategorier
- at arbejdsfunktionerne ikke kan anses som en naturlig del af skibets rutineopgaver
- at særligt for OSV og OWESV gælder, at underleverandørers (og disses ansattes) tilstedeværelse om bord ikke er aftalt med rederiet, men bestemt af rederiets og underleverandørens fælles opdragsgiver/kunde.
- at bortset fra skibsførerens højeste myndighed, er de pågældende personer ikke underlagt rederens instruktionsbeføjelse, men medbringer egen arbejdsleder eller er instrueret af arbejdsgiveren hjemmefra.

For de 3 sidstnævnte personkategorier henvises bl.a. til:

- at rederiinspektører og eksterne inspektører, der som led i deres ordinære arbejde lejlighedsvis opholder sig om bord, når skibet er i havn eller under en kortvarige sørejser, ikke bør anses som søfarende, blot fordi de lejlighedsvis udfører inspektørarbejde, medens skibet er i søen, og
- at der for praktikanter på SU ikke er etableret noget ansættelsesforhold, og deres tilstedeværelse om bord alene begrundet i en praktikaftale.

I forhold til søfarendebegrebet henviser rederiforeningerne generelt til, at en række af de stillingskategorier, der ønskes undtaget, er begrundet i, at de pågældende personer ikke er ansat af et rederi til at gøre tjeneste i et skib, men derimod af en virksomhed, der er beskæftiget med aktiviteter, der i større eller mindre grad udføres fra et skib i søen (fx opsætning af møllefundamenter), eller som leverer ydelser, der lejlighedsvis efterspørges af skibe i søen (bevæbnede vagter eller medsejlende håndværkere/specialister). De ansættelsesvilkår, der gælder for disse personer, vil typisk tage afsæt i og afspejle de vilkår, der generelt gælder for sådan ansættelse i virksomheden, uden særlig skelen til hvor arbejdet udføres, herunder om det måtte udføres fra eller på et skib.

Rederiforeningernes finder endvidere, at der bør opstilles kriterier for hvornår personer, der udfører arbejde på et dansk skib (og uafhængigt af formel stillingsbetegnelse) ikke er at anse som søfarende efter loven. I tilknytning hertil mener foreningerne, at det vil være relevant at afgrænse og fastlægge hvilke forpligtelser rederiet og arbejdsgiveren måtte have i relation til offentligretlige regler (arbejds miljø og sikkerhed).

For personer, der umiddelbart er at anse som søfarende (f.eks. malergang, der primært er ansat til at udføre arbejde på skibe), men som an-

sættelsesretligt ikke har nogen tilknytning til rederiet, eller den, der be-
mander skibet, bør det klarlægges, hvilke yderligere rettigheder og for-
pligtelser, der vil være gældende, når de pågældende personkategorier gør
tjeneste på danske skibe.

Rederiforeningerne finder endeligt, at personkategorier, der arbejder på
skibe, men ikke kan henregnes til søfarendebegrebet, bør have en eller
anden form for sikring efter de samme principper, der var gældende for
uegentlige søfarende før 20. august 2013.

2. MLC og EU

Ved søfarende forstås efter MLC artikel 2, stk. 2 litra f, en person, der
uanset i hvilken stilling, er forhyret, ansat eller arbejder ombord på et
skib, for hvilket MLC gælder.

Det følger endvidere af artikel 2, stk. 3 i MLC, at i tilfælde af tvivl om,
hvorvidt en personkategori skal betragtes som søfarende, afgøres spørgs-
målet af den kompetente myndighed i medlemsstaten efter høring af de
organisationer for redere og søfarende, som spørgsmålet vedrører.

Væsentlige dele af MLC herunder søfarendebegrebet og reglen om høring
i tvivlstilfælde er gennemført konventionstro som EU-ret. Det følger af
MLC-direktiv 2009/13/EF af 16. februar 2009, der træder i kraft den 20.
august 2013, og som skal være gennemført nationalt senest 12 måneder
efter.

Til MLC's definition af begrebet søfarende knytter sig en ILO- resolution
nr. 7 vedrørende oplysninger om erhvervsmæssige grupperinger. Den
blev vedtaget i 2006 sammen med MLC. Resolutionen har til formål at
belyse, om visse persongrupper er søfarende efter MLC. Der er i æn-
dringsloven fra 2010 i de generelle bemærkninger om søfarendebegrebet
henvist til resolutionen, der vedlægges i kopi.

Der henvises i resolutionen bl.a. til, at der er personer, som hovedsagelig
arbejder på land, men som af og til i en kortere periode arbejder på et
skib. Disse er ikke nødvendigvis søfarende. Der er personer, som regel-
mæssigt tilbringer en kort periode på et skib. Disse kan være søfarende. I
begge tilfælde drejer deres arbejde sig måske og måske ikke direkte om
skibets rutinemæssige aktiviteter. Der henvises endvidere til, at personer,
der regelmæssigt tilbringer mere end korte perioder om bord, selv hvor de
udfører opgaver, der ikke normalt anses for maritime opgaver, kan uanset
deres stilling om bord alligevel betragtes som søfarende med henblik
MLC. Der nævnes, at reparations- og vedligeholdelseshold og specielle
skibsmedarbejdere, der er engageret til at arbejde til søs på bestemte ski-
be, f.eks. meget vel kan anses for at være søfarende og være berettiget til
at være dækket af de rettigheder og forpligtelser, der er fastlagt i MLC.

En række forhold bør tages i betragtning i forbindelse med overvejelser af, hvordan man løser tvivlsspørgsmål i forhold til søfarendebegrebet som f.eks.:

- (i) varigheden af de pågældendes ophold om bord,
- (ii) hyppigheden af de arbejdsperioder, der tilbringes om bord,
- (iii) hvor den pågældendes hovedarbejdsplads befinder sig,
- (iv) formålet med den pågældendes arbejde om bord,

3. Danske regler

Den 20. august 2013, når MLC og MLC-direktivet træder i kraft, indføres der et nyt søfarendebegreb i søfartslovgivningen, for at leve op til kravene i MLC og de tilsvarende krav i MLC-direktivet. Begrebet fremgår af § 1, stk. 1, i lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 742 af 18. juli 2005 som ændret ved § 2 i lov nr. 493 af 12. maj 2010.

Begrebet omfatter enhver person, bortset fra skibsføreren, der er ansat, forhyret eller arbejder om bord på et dansk skib, som ikke udelukkende arbejder om bord, mens skibet ligger i havn. Ændringsloven fra 2010 indeholder en detaljeret redegørelse for, hvad det nye søfarendebegreb omfatter.

Det følger endvidere af lovens § 1, stk. 2, at i tilfælde af tvivl om, hvorvidt en personkategori skal betragtes som søfarende, afgøres spørgsmålet af Søfartsstyrelsen efter høring af de organisationer for redere og søfarende, som spørgsmålet vedrører. Søfartsstyrelsens afgørelse kan indbringes for domstolene.

4. Kommentarer

Rederiforeningerne, foreslår i sin henvendelse, at følgende personkategorier ikke skal henregnes til søfarendebegrebet:

1. Rederiinspektører, herunder driftsinspektører samt eksterne inspektører.

Det kan i denne forbindelse oplyses, at det følger af lovbemærkningerne, at et rederis skibsinspektører og driftsinspektører samt eksterne inspektører der er om bord for at udføre inspektionsarbejde, ikke anses for omfattet af lovens søfarendebegreb.

Inspektører har ikke været henført til gældende bestemmelse i § 2, i lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v.

2. Bevæbnede vagter.

Definitionen af søfarende omfatter ifølge lovbemærkningerne personer, der er ansat til udførelse af skibstjeneste om bord på et skib i søen. Skibstjeneste skal som hidtil forstås som arbejde, der udføres af personer, der deltager i skibets drift og vedligeholdelse samt de ombordværendes forplejning. Bevæbnede vagter er om bord af hensyn til skibets sikkerhed og beskyttelsen af de søfarende, der er om bord. Bevæbnede vagter, der er ansat af en anden end rederen til at arbejde om bord, har hidtil været henført til den begrænsede regulering i § 2 i lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v. Bevæbnede vagter, der er ansat af rederen, anses i dag for egentlige søfarende og ellers for ugentlige søfarende .

Bevæbnede vagter må på denne baggrund anses for omfattet af det nye søfarendebegreb, med mindre de er om bord i få timer.

3. Forskellige typer af specialister, hvis tilstedeværelse er bestemt af eller foreskrevet af kunden, eller som skyldes betjening af specialudstyr eller udførelsen af en særlig arbejdsopgave, som skibet alene agerer platform for, når de arbejder på Offshore Support og Wind Energy Support Vessels (OSV og OWESV).

Rederiforeningerne henviser i henvendelsen til, at de omtalte personer ikke er ansat af et rederi til at gøre tjeneste i et skib, men derimod af en virksomhed, der er beskæftiget med aktiviteter, der i større eller mindre grad udføres fra et skib i søen og ofte i korte perioder af gangen.

Det fremgår ligeledes af resolutionen, at der ved afgørelsen af, om en persongruppe er omfattet af søfarendebegrebet, skal inddrages opholdets længde om bord og arbejdsperiodernes hyppighed om bord hvor den pågældende persongruppe har sin hovedarbejdsplads, samt formålet med arbejdet om bord.

Det følger af lovbemærkningerne, at begrebet søfarende omfatter personer, der er ansat til at udføre skibstjeneste om bord på et skib i søen. Søfarendebegrebet omfatter endvidere personer der udfører reparation og vedligeholdelse af skibe og specielle skibsmedarbejdere, der er engageret til at arbejde til søs på et skib.

Søfartsstyrelsen kan i denne forbindelse oplyse, at for personer, der udelukkende arbejder på faste installationer, vil dette arbejde fortsat ikke være undergivet reguleringen for skibe.

Det bemærkes endvidere, at hvis en del af arbejdet foregår på skibe, men hovedparten på faste installationer på sokkelområdet, kunne det tale for, at Søfartsstyrelsen tager kontakt med Arbejdstilsynet for afklaring af den lovmæssige afgrænsning.

Det kan endeligt oplyses, at Søfartsstyrelsen i forbindelse med konkrete forespørgsler om projekter til offshore sektoren har oplyst, at for personer, der skal være ombord for at varetage opgaver på vindmølle-

projekter, er personernes ophold om bord, under den forudsætning, at disse personer har sikkerhedsmæssige kompetencer, der adskiller dem fra passagerer.

4. Medsejlende håndværkere og medsejlende salgskonsulenter på passagerskibe/færger på korte overfarter.

Danmarks Rederiforening har efterfølgende oplyst, at salgskonsulenterne normalt opholder sig om bord fra morgen til aften under de korte sejladsere.

Det følger af lovbemærkningerne, at en person, der normalt udelukkende arbejder om bord, mens skibet er i havn, som f.eks. tekniske eksperter som helt undtagelsesvis medsejler til næste havn for at færdiggøre en installation, reparation eller inspektion, ikke omfattes af søfarendebegrebet. Det kunne tale for, at medsejlende håndværkere og salgskonsulenter hvor arbejdsgiveren er en anden end rederen ikke er omfattet af søfarendebegrebet, hvis årsagen til, at de følger med skibet er dets sejlmønster, at arbejdet er af få dages varighed og personerne uden for arbejdstiden normalt opholder sig i land.

5. Medsejlende håndværkere, der ikke sædvanligvis arbejder/udfører deres arbejde fra et skib.

Der henvises særligt til ovenstående oplysninger under punkt 3.

6. Værksteds- og bachelorpraktikanter på SU.

Der henvises i henvendelsen til, at praktikanterne er på SU og at der ikke er etableret noget ansættelsesforhold, samt at deres tilstedeværelse om bord alene begrundet i en praktikaftale. Danmarks Rederiforening har efterfølgende oplyst, at en værkstedspraktikperiode er på 3 måneder og en virksomhedspraktikperiode for bachelorer er på 9 måneder. Praktikanterne får ikke hyre, og der indgås ikke ansættelsesaf-tale. Praktikperioderne, der har et uddannelsesmæssigt formål, kan foregå både på land og til søs. Til grund for praktikopholdet til søs findes en praktikaftale med en uddannelsesinstitution.

De omhandlede personkategorier er ikke nævnt i ILO's resolution nr. 7, og der findes ikke i lovbemærkningerne kommentarer, der omhandler dem.

Spørgsmålet om praktikanterne vil være omfattet af det nye søfarendebegrebet, må afgøres efter de almindelige retslinier, herunder om de udfører skibstjeneste om bord, mens skibet er i søen.

Skulle de pågældende grupper ikke blive anset som søfarende, er det imidlertid fortsat muligt efter Søfartsstyrelsens opfattelse, at man fx for at adskille dem fra passagerer, af sikkerhedsmæssige grunde fx at kræve et sikkerhedskursus, ligesom de fx kunne blive omfattet af lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v. for så vidt angår sikring af behandling om bord. Det må også drøftes med Arbejdstilsynet, hvorledes regulering af fx

hviletid skal ske. Der er endelig mulighed for at lade fx enkelte bestemmelser i lov om søfarendes ansættelsesforhold finde anvendelse, jf. lovens § 75.

For så vidt angår rederiforeningernes ønske om, at der bør opstilles kriterier for hvornår personer, der udfører arbejde på et dansk skib (og uafhængigt af formel stillingsbetegnelse) ikke er at anse som søfarende efter loven vil dette være muligt gennem oplysninger på Søfartsstyrelsens hjemmeside.

NOTAT

4. juni 2013

Stillingskategorier, der ønskes undtaget fra søfarende begrebet:

Uden at kende de bagvedliggende kriterier og overvejelser, kan det konstateres, at en række lande har fundet behov for enten at undtage visse typer af personkategorier fra deres definition af søfarende, eller på forskellig vis indskrænke konsekvenserne af, at sådanne personkategorier anses for søfarende. Eksempelvis har Norge bl.a. undtaget personer, der indgår i projektorganisationen på Offshore Service Vessels eller reparations og serviceteknikere, hvis primære ansættelse ligger på land. Tilsvarende har Panama bl.a. undtaget surveyors og inspektører, dykkere, kadetter og offshore specialister fra deres definition af søfarende. I Finland har man valgt en anden model, ved bl.a. i loven om søfarendes ansættelseskontrakter at fastslå, at den ikke gælder for arbejde af rent midlertidig karakter.

I fortsættelse af det på mødet i Søfartsstyrelsen den 30. april drøftede, og efter at have konsulteret medlemmerne, skal vi hermed fremsætte ønske at ønske om at undtage følgende stillingskategorier fra søfarende begrebet:

1. Særligt for passagerskibe/færger på korte overfarter:

- Medsejlende håndværkere og salgskonsulenter.

2. Særligt for Offshore Support & Wind Energy Support Vessels (OSV og OWESV):

- Forskellige typer af specialister, hvis tilstedeværelse er bestemt af eller foreskrevet af kunden, eller som skyldes betjening af specialudstyr eller udførelsen af en særlig arbejdsopgave, som skibet alene agerer platform for.

3. Skibstypeuafhængige:

- Bevæbnede vagter

Kendetegnende for samtlige ovennævnte kategorier er:

- at de er ansat af en anden arbejdsgiver end rederen
- at rederiet normalt ikke bekendt med de vilkår, der gælder for ansættelsesforholdet
- at rederen ikke selv har ansat eller beskæftiger tilsvarende stillingskategorier
- at arbejdsfunktionerne ikke kan anses som en naturlig del af skibets rutineopgaver
- at særligt for OSV og OWESV gælder, at underleverandørers (og disses ansattes) tilstedeværelse om bord ikke er aftalt med rederiet, men bestemt af rederiets og underleverandørens fælles opdragsgiver/kunde.
- at bortset fra skibsførerens højeste myndighed, er de pågældende personer ikke underlagt rederens instruktionsbeføjelse, men medbringer egen arbejdsleder eller er instrueret af arbejdsgiveren hjemmefra.

4. Andre særlige grupper:

- Værksteds- og bachelorpraktikanter på SU
- Rederiinspektører

- Eksterne inspektører og medsejlende håndværkere, der ikke sædvanligvis arbejder udfører deres arbejde fra et skib.

For praktikanter på SU er der ikke etableret noget ansættelsesforhold, og deres tilstedeværelse om bord er alene begrundet i en praktikaftale.

Rederiinspektører (rederiets egne eller eksterne), der som led i deres ordinære arbejde lejlighedsvis opholder sig om bord, når skibet er i havn eller under en kortvarige sørejser, bør ikke anses som søfarende, blot fordi de lejlighedsvis udfører inspektørarbejde, medens skibet er i søen.

Generelt

For en række af de stillingskategorier, der ønskes undtaget, er begrundelsen, at de pågældende personer ikke er ansat af et rederi til at gøre tjeneste i et skib, men derimod af en virksomhed der er beskæftiget med aktiviteter, der i større eller mindre grad udføres fra et skib i søen (fx opsætning af møllefundamenter), eller som leverer ydelser der lejlighedsvis efterspørges af skibe i søen (bevæbnede vagter eller medsejlende håndværkere/specialister). De ansættelsesvilkår, der gælder for disse personer, vil typisk tage afsæt i og afspejle de vilkår, der generelt gælder for sådan ansættelse i virksomheden, uden særlig skelen til hvor arbejdet udføres, herunder om det måtte udføres fra eller på et skib.

Virksomheder, der i større omfang leverer håndværkere eller specialister, der hovedsageligt udfører arbejde på skibe (af forskellig nationalitet), må dog i deres ansættelsesvilkår formodes at have taget højde for, at deres ansatte efter omstændighederne vil være at betragte som søfarende, på lige fod med de øvrige typisk af rederen ansatte personer om bord. Sådanne virksomheder burde uden større vanskeligheder kunne leve op til de regler og de forpligtelser der følger af loven (og MLC).

Hvor man tidligere talte om § 1 og § 2 søfarende, der havde forskellig retsstilling og beskyttelse, taler man fremover kun om søfarende og ikke søfarende. Det forekommer dog urimeligt, at ikke søfarende skulle være helt uden beskyttelse efter loven, når de udfører arbejde om bord på et skib. På den baggrund foreslås at en beskyttelse, i lighed med den der tidligere tilkom § 2 søfarende, fremadrettet indrømmes personer, der uden at være søfarende udfører arbejde om bord på et dansk skib.

Indstilling

På baggrund af ovennævnte og evt. yderligere konsultationer af de rederier, der beskæftiger de respektive personkategorier, bør der opstilles kriterier for, hvornår personer der udfører arbejde på et dansk skib (og uafhængigt af formel stillingsbetegnelse) ikke er at anse som søfarende efter loven.

I tilknytning hertil vil det være relevant at afgrænse og fastlægge, hvilke forpligtelser rederiet og arbejdsgiveren måtte have i relation til offentligretlige regler (arbejds miljø og sikkerhed).

For personer der umiddelbart er at anse som søfarende (f.eks. malergæng, der primært er ansat til at udføre arbejde på skibe), men som ansættelsesretligt ikke har nogen tilknytning til rederiet eller den der bemander skibet, bør det klarlægges, hvilke yderligere rettigheder og forpligtelser der vil være gældende, når de pågældende personkategorier gør tjeneste på danske skibe. Med "yderligere" menes, at det må forventes, at også de virksomheder, der leverer den form for arbejdskraft til den internationale skibsfart, vil skulle indrette sig på og leve op til de MLC krav, der umiddelbart kan udledes af konventionen, eller som de vil være gældende i udsendelseslandet. Det bør derfor hverken komme som nogen overraskelse eller være noget problem, at skibsføreren fx beder sådanne udsendte malere om en kopi af deres ansættelseskontrakt. Derimod kan der være behov for at skulle forholde sig til, om den *søfarende* med henvisning til § 24 i lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v. kan kræve hyre udbetalt, når skibet ligger i havn, når det samtidigt af hans ansættelseskontrakt fremgår, at hans løn overføres til konto ved månedens udgang.

De omtalte/efterlyste løsningsmodeller er provisorisk søgt illustreret i vedhæftede bilag.

\\srvfile\data\drf\drf\BHO\Sømandsloven\Fortolkninger m.v.\Søfarende begrebet - undtagelser.docx

For personer, der uden at være søfarende arbejder om bord på danske skibe gælder følgende bestemmelse:

Lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v.

- § 4 stk. 1 om mindstealder
- § 57 om hviletid

Lov om sikkerhed til søs

- §§ 10-14 Sikkerheds- og sundhedsforhold

Personer, der af andre end rederen er ansat til primært at udføre arbejde på skibe, anses under tjenesten på danske skibe som søfarende i relation til følgende bestemmelser med tilhørende bekendtgørelser:

Lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v.

- § 3 om oprettelse af skriftlig ansættelsesaftale
- 4 om mindstealder og lægeundersøgelse
- § 9 om ret til afsked og hjemrejse i tilfælde af graviditet
- § 10 om ret til tjenestefrihed som følge af tvingende familiemæssige årsager
- § 19 hjemrejse ved forlis
- § 27 om omsorgspligt
- § 55 om kost og sundhedsforhold
- § 57 om hviletid

Lov om sikkerhed til søs

Lov om arbejdsskadeforsikring

Lov om ...

Lov om

Lov om